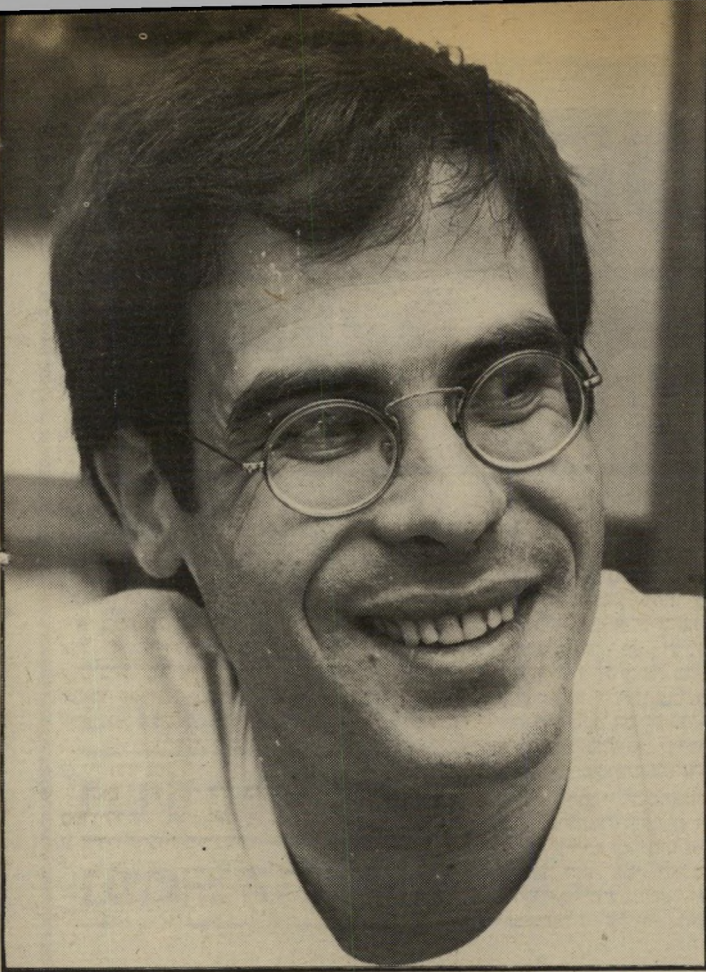

„אני ממש מת על רות המואביה!“

שליו ברגיעה אש בשביל הסיגריות

שליו בבית אולמות מלאים

שליו בפעולה צחוקים אדירים

אגיד לך את האמת, אם את בבקשה. אבל העניין הזה עם מאיר שלו, שנולד בנהלל, אשתו הדיילת ובתו המוכשרת, כבר נמאס ממש. כל פעם שאני הולך לעשות דבר חדש באיזה עיתונאי ורוצה לשמוע איך אני מסתדר עם הילדה כשאשתי בטיסות. טוב, אז סיפרתי וסיפרתי וכתבו ופירסמו. די! נקעה נפשי מהשטויות האלה. למה זה מעניין את כולם אם אני מוריד את הזבל בבית או עושה ארוחתצהריים? הרי אני כסר'הכל פרצוף בטלוויזיה ואני אף פעם לא שוכח את זה.

מאיר שלו גר בכיתאבן ירושלמי, מרווח ויפה, כמושבה הגרמנית. בבית ריהוט-עץ חום, הרבה עציצים שופעי ירק ואויר-הרים צלול כיון, הנכנס מן החלונות הגדולים. ניכר בבית שבעליו אוהבים אותו. מאיר שלו גאה במיוחד בחוריהעבודה הקטן ועמוס הספרים. זו הפעם היחידה בחיים שיש לי חדר משלי.

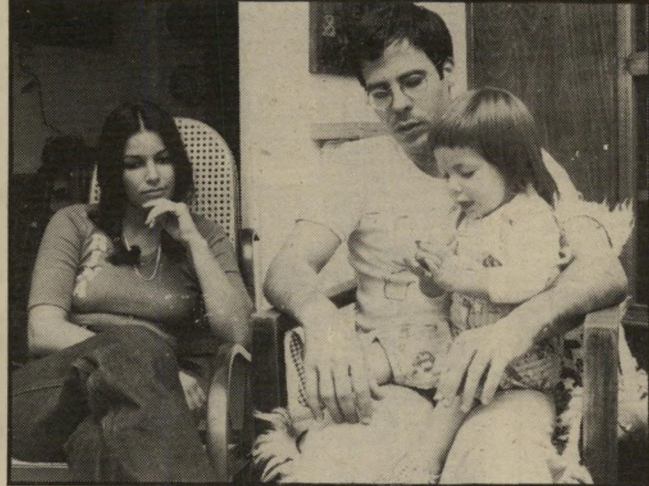
גם הוא שבר אבנים

רינה, אשתו של מאיר, נמצאה כ" שבוע שעבר אישם בין ישראל להולנד, וזוהר בת ה"ז בילתה אצל חברה. אין כל קושי לגרל את זוהר. בכל בוקר היא קמה, מכינה לעצמה קורנפלייקס עם חלב, מתרחצת, מתלבשת והולכת לבית-הספר. רינה

שליו ויריד (טובה צפיר) נסיעות ארוכות

ומאיר הסבירו לווהר שהשעה שבע בבוקר זו שעה שרק ילדים צריכים להיות בה ערים. כשמאיר מדבר על זוהר זה לא נשמע כמו אב המדבר על בתו הקטנה.

שליו + בת + אשה גרוש בשביל השאלה

תוכניות כאלה, הזמינו אותו לעשות את פינת העיתונות בשעה טובה, הפינה שעברה אחרי-כך לירדו של שלמה ניצן.

מאיר אהב את זה, אולם בהגיע עת הבחירות הרגיש שאי-אפשר להגיד מילה, ומלבד זאת עוגניה שמחונני הציעה לו לעשות את ארץ אהבתו. שנה וחצי טייל בארץ והציג את ארץ אהבתו. בסוף התעייף.

בריוק או דובר על חידוש התוכנית ניקיו ראש ופנו אליו שיצטרף. הוא חשב לעשות את זה כעבודה נוספת לעבודתו בטלוויזיה, אך בטלוויזיה לא אישרו זאת. מאיר לקח חופשה ללא אולמות מלאים, לקול צחוקו האריד של הקהל. במשך אותה שנה לקח חלק בתוכנית המשונה כל הזמן. זו היתה עבודה קשה מאוד, שכללה נסיעות ארוכות בכל לילה.

בחודש ספטמבר יעלה הצוות תוכ" נית סיכום השנה, יורדים על השנה, ובוה תסתיים הירידה. באוקטובר מתחיל מאיר שלו להנחות את שעה טובה.

בשנה שאלפה הופיע בלילות וכשלא הופיע נהג ללכת לישון ב"9 בערב, כך שלא הצליח. אפילו פעם אחת, לראות את שעה טובה. לכן אין לו דעה על

התוכנית או על המנחים שבאו אחרי מני פאר, ונדמה כי הוא שמח על כך.

חשבון הבנק של אלוהים

לבד, יורדים על השבועי השתתף מאיר שלו בתוכנית הסאטירית של גלייזה"ל, יתוש בראש, כתב בהארץ את מדורו על התנ"ך, תנך עכשיו, ומכר רעיון לתסריט לחברת לורימר האמריקאית, המפיקה את דאלאס.

מכל הדברים שעשה הוא הכי אוהב את המאמרים בהארץ. זה הדבר הכי רציני שעשה, ונראה כי גם איש מצחיק כמוו שמח לעשות דברים רציניים. הוא השקיע המון עבודה. אמנם בהשוואה למרבית החילונים הוא ידען גדול בתנ"ך, אבל במישפחתו הוא רק מספר 3, אחרי אביו, שהיה הסגן של עמוס חכם בחידון התנ"ך, ואחרי אמו בתיה, שגם היא בקיאה גדולה בתנ"ך. את אהבתו לתנ"ך ספג בכית הוריו.

העבודה הראשונה שעשה בחייו היתה גם קשורה לתנ"ך. כשאביו, המשורר יצחק שלו, התכונן לחידון התנ"ך הוא ביקש ממאיר בן ה"10 שיכין עבורו ככל יום 20:30 שאלות.

תמורת כל שאלה שאבא ידע לענות עליה, קיבל מאיר גרוש. ותמורת שאר לה שאבא לא ידע את התשובה עליה, קיבל שני גרוש. כך הרוויח כסף ורכש בקיאות בתנ"ך, בעת ובעונה אחת. מאיר מספר שאביו היה האיש היחיד שעלה לרוכב המתחרים בחידון התנ"ך בלי כיפה לראשו. אבא תמיד אומר שהתנ"ך שייך לכולם, לא רק לדתיים ושהיכולת-התרבות הוא לא בתי-כנסת לא אף אחד. מישפחתו שלו היא מישפחה חילונית-עקרונית, אבל לא בהכרח לא-אממינה. כאשר איזה חב"דניק ניגש ומבקש ממנו להניח תפילין, מאיר נענה. הוא מתייחס לזה כפי שהוא מתייחס למישוהו המבקש ממנו אש כדי להדליק את הסיגריות.

הם לא רוצים להחזיר אותו כי תשובה. כסר'הכל הוא עושה טובה לבחור שבא לאסוף מיצוות, כדי שבי חשבון הבנק של אלוהים, תהיה לו יתרה יותר גדולה. או מה איכפת לו? הוא לא שונא אותם. הוא חש מרירות ביחס לדתיים בשל שינאת-האחים שיש בינם לבין עצמם, ובשל הכפיה הדתית. המשיחיות של גושי-אמונים פסולה בעיניו.